

върху ржтлината, дѣто била една турска малка батарея; този таборъ успѣлъ да са възмъкне върху нея, макаръ и да билъ обсипанъ отъ градъ коршуни и картечь. Но масса отъ штикове посрѣщнахъ смѣлитѣ Турци; повечето били избити, останжалитѣ трѣбало да бѣгатъ назадъ подъ силния огънь, който русскитѣ войски имъ проваждали на-крѣстъ. Въ сѣщото време единъ русски баталионъ (13 стрѣлковѣ) нападнхъ неприятелскитѣ ложементи на дѣния флангъ, които много прѣчали на лѣвия русски флангъ. Подиръ жестокъ бой Турцитѣ били отбити. Но отряда отъ страни не сполучилъ въ сѣщия день да отбие неприятеля отъ взетитѣ му позиции.

Русскитѣ войски били страшно уморени и изнемощѣли. Първитѣ защитници на Шипка отъ вечерята на 7 августа не мигвали ни минутка, а отъ 9 всички останжли безъ ястѣе. Вода сѣщо нѣмало а жѣга ужасна. Тукъ помогнхли твърдѣ много българскитѣ селяни, които, съ конѣе и магарета, носяли непрестанно вода на върха Св. Николай. Тѣзи вода свършила голѣма служба не само като средство за утоляванѣ жаждата на солдатитѣ, но и за умиванѣето на ранитѣ имъ.

«Презъ този день, пиши Н. Данченко, отъ единайсетъ часа сутринята пжтя на Св. Николай представялъ твърдѣ оживенъ видъ. Повече отъ хиляди Българи изъ околнитѣ села и изъ Габрово събрали сж тукъ на помощъ. У кого конче, у кого катъръ, у кого пѣкъ магаренце. На самитѣ добичета натоварени двѣ бурийки, а въ ржптѣтъ — на Българина — двѣ стовни. Тѣ сж явили тукъ и разнасяли вода по позициитѣ. Цѣла недѣля изпълнявали тѣзи служба и отъ най-отдалеченнитѣ пункти, подъ страшния огънь, тѣ носили и возили вода. Много конѣ били убити, много селяни ранени, но това не охладило тѣхното усердие. Нѣкои отъ тѣзи добри хора смѣсвали въ водата вино за да не вреди солдатитѣ. Последнитѣ